

TƯỜNG THUẬT LẠI LỐI GIẢI THÍCH MỘT CHÚA BA NGÔI CỦA THẦY CAO THANH, DỊCH LÝ SĨ THEO PHÁI DỊCH LÝ VIỆT NAM TRƯƠNG VĂN MỸ

STT	NGUYÊN LÝ			Áp dụng vào THIÊN CHÚA			Thí dụ trên MỘT THỰC THỂ BẤT KỲ		
<i>Chú ý: dưới đây là đối chiếu cách vận hành chứ không so sánh chi tiết.</i>									
Cảnh 1	Thái cực: một			Thiên Chúa: một			Luân lý: một		
Cảnh 2	Âm	Dương		Chúa Cha	Chúa Con		Thiện	Ác	
Cảnh 3	Âm -	Âm dương	Dương	Chúa Cha	Thánh Thần -	Chúa Con	Thiện	Thiện- ác	Ác

Giải thích: Ví dụ khi vừa nói đến **quang cảnh** (trí mới chỉ nghĩ đến 1), tiếp theo nghĩ **sáng** và **tối** (tức nghĩ đến 2), rồi nghĩ tiếp: giữa **sáng** và **tối** phải có **mờ mờ** vì không đời nào có thể có lằn ranh dứt khoát giữa sáng và tối (vậy đã nghĩ đến 3). Cũng tại vì trí ta nghĩ đến dần dần, chứ thực ra cả 3 kia luôn có cùng một lúc.

Từ đây mới suy dẫn ra:

1. Nguyên lý đó chính là Thiên Chúa, hay Thiên Chúa chính là Nguyên lý cho mọi sự (vĩ mô đến vi mô).
2. Bởi Nguyên lý mà sinh ra vạn vật, còn sinh ra hoài biết bao giờ mới dứt!
3. Thụ tạo nào trong mình cũng có tính Một-Hai-Ba đó, mới gọi là Thiên Chúa ở khắp mọi nơi.
4. Vì cứ Nguyên lý mà làm, nên gọi là Chúa an bài và quan phòng mọi sự.
5. Vì tự Người là Nguyên lý nên Người tự hữu (Người có từ ở chốn Không Hoàn toàn Không. Khi nói với ông Môisen *Ego Sum: Ta là Đấng... Ta Là¹*)

¹ Linh mục Trần Văn Hiến Minh dịch câu: *Ego Sum, Ego=Ta, Sum=Là, hay nghĩa Ta Là*

6. Trí khôn nghĩ được như thế do giống hình ảnh Thiên Chúa (ai bảo Người sinh ra tôi giống hình ảnh Người làm chi để tôi biết được Người thế ấy).

7. Còn bao là đặc tính khác nữa! Quyền năng, thiêng liêng, nhân hậu, tình yêu, công bình, lớn-nhỏ (nghĩa là lớn nhất cũng là Người mà nhỏ nhất cũng là Người, v.v... mọi sự đều hữu lý và dễ hiểu.

8. Thiên Chúa là Đấng để ta nhận biết, thông hiểu, yêu mến, ca ngợi và suy tôn, Người dựng nên loài người chỉ để làm việc ấy.